

Bayer Zsolt: Üzenet a svédnek

2023 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tényleg ne csináljunk már magunkból hülyét...

Hadd kezdjem az egészet néhány Kohán Mátyás-idézettel, aki remek írást tett közzé Gulyás Mártonnak címezve.

És akkor az idézetek:

„Az egyszer? magyar ma H Astrával jár és összkomfortos, szépen felújított társasházban lakik; de a legtöbbeknek ennél is több adatott. Nem véletlenül állunk a negyvennegyedik helyen a százkilencvenkett?b?l a világ országainak jómód szerinti rangsorán – ez barátok között is a legfels? negyed. Semmi, de semmi oka nincs egy magyarnak a külföld fölébe nyafogni, rimánkodni és hazát árulni. Erre bárki rájön, aki szétnéz a világon egy kicsit, esetleg úgy fordítva szemének tengelyét, hogy valamit a schengeni övezeten kívülr?l is lásson. Ezért az, hogy az európai nemzetek közül egyedüliként minálunk népszokás a haza külföldi árulása, aranyérmes az ostobaságolimpián, nem sokkal megelőzve a brexitet és az ukrán külpolitika elmúlt harminckét évét. Értelmes román, bolgár, francia vagy spanyol harsány röhögéssel vágná a lomtárba azt az e-mailt, melyben arra kérik: ugyan mondjon már pár mondatot egy svéd tankönyvfejezethez, amely arról szól, micsoda ócska diktatúra a hazája. [...] A hazát a külföldnek mocskolni nem helyzetfügg?en ostobaság, hanem ab ovo, mindig.

Ehhez képest egy ilyen felkérésre idehaza pillanatok alatt ráugrik hazánk vezető közéleti YouTube-csatornájának egyes számú arca, akinek köszönhet?en ma a svéd középiskolások társadalomismeret-órán már tudományos tényként véshetik évtizedekre a fejükbe: Magyarország »megsérti a demokratikus értékeket«. Ennek elsajátításában segít egy gyakorlófeladat is: »Mondj példákat arra, miként gyengítették Magyarország demokráciáját! Kezdd a tudomány, az igazságszolgáltatás és a tömegmédia területén.« Nincs második esély az első benyomásra; a tananyaggá nemesített hazugság akkor is közhelyszer? tény marad, ha egy percig sem volt igaz, és akkor is, ha már régen megváltozott. A svéd tankönyv ezért pont olyan szörny?, mint az orosz. De utóbbiban legalább nem segédkeztek itthoni hazakeresked?k.”

Ennyi. Ez tökéletes – és végtelenül naiv. Ugyanis a Gulyás Márton-féle lelkiület valamiképpen örök és állandó és kipisztíthatatlan ebben az országban. Félreértés ne essék: nekem sincs semmiféle magyarázatom a miéltre, de ez így volt szinte mindig. Mályusz Elemér írja az emigrációba kényszerül? hazai kommunistákról:

„Az emigránsoknak, amikor menekülés közben átlépték a magyar határt, nem szorult el a szívük. Nem érezték a fájdalmat, amely elfog mindenkit szeretteit?l való elváláskor. Nekik senkit?l sem kellett elválniuk: ?k nem a hazát hagyták el. Ezt már rég megtagadták, kigúnyolták, sárba taposták. Már rég elszakították azokat a láthatatlan szálakat, amelyek mindenkit hozzáf?znek a fajhoz, amelyb?l származott, a földhöz, amelyen bölcs?je ringott, a családhoz, a környezethez, amelyben felnövekedett.”

Az emigrációba kényszerült hazai kommunisták pedig pont azon a hangon szóltak a „hazájukról”, mint ezek a maiak – íme egy példa a sokból:

„Pokolba a parasztnak, féregnek való nosztalgiával, t?zre minden pesti gondolattal, magyar gonddal, magyar ragadással. Fel a nagy utakra, a nagy próbálkozásra, a csoda nagy idegenre! Ott messze is süt izzón a nap, ott is illatos a virág, forró az asszonycsók, zeng? a dal és csillogó az arany. Mit silbakoljak a rút magyar tragédia függönye el?tt? Mit dideregjek gaz és ostoba önmarcangolása láttán, mit fájjon nekem a pesti hitványság kinszenvedése, mit pusztítsam büszke életkedvem, egészséges élni akarásom, jogos emberi nyugalمام a magyar pusztulással? Miért legyek jó fia, h? fia egy rossz hazának, h?tlen hazának! Hátam mögött a magyar táj: hadd maradjon. Hátam mögött a magyar pusztulás: hadd pusztuljon. Nem kellettem, nekem se kell. Gyenge népem, gyáva népem, hitvány népség, mi közöm már hozzád. Munka, gondolat, szabadság, er?, forradalmi láz: én felétek indulok, el?re. Vissza se pillantok rátok. [...] Magyar röggel, magyar szóval, akár sohse találkozom többé.”

Ismer?s? Persze, hogy ismer?s! Roboz Imre hangján szólal meg az összes mai senki, Nagy Zsoltól Gulyás Mártonig. Aztán persze maradnak a nyakunkon.

Ennyit Gulyásékról. De ennek a lemeznek két oldala van ám, s a másikon a svédnek acsarkodnak, aljasul, pofátlanul, hitványul. A svédnek, akik valamilyen érthetetlen oknál fogva szükségét érzik, hogy össze-vissza hazudozzanak Magyarországról – s ez az eredeti szándék éppen olyan felháborító és tolerálhatatlan, mint az a tény, hogy ehhez a becstelenséghez azonnal találnak idehaza készségeket sameszokat, mamelukokat, farizeusokat és kufárokat.

Mit akarnak a svédnek? Mir?l szól ez az egész undorító kampány? Mi a végcél, s mit várnak attól, hogy igazi, t?r?lmetszett gazemberként viszonyulnak hozzánk? Nem tudom. És ha mélyebben belegondolok, nem is érdekel. Teszek rá, s kissé szomorúan nézem tovább, miképpen teszik tönkre a hazájukat az idióta politikájukkal, mindössze annyi történik, hogy a szomorúságom intenzitása meredeken csökken. De egyvalamiben egészen biztos vagyok, s ezt nyomatékosan kérem is a döntéshozóktól: ameddig ez a szemét, aljas „oktató” filmecske

forgalomban marad Svédországban, addig senkinek eszébe ne jusson megszavazni Svédország NATO-tagságát.

Tényleg ne csináljunk már magunkból hülyét, ragaszkodjunk a régi magyar mondáshoz: Amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten! Szóval ameddig ezt a filmet használják „tananyagként” a svéd iskolákban, addig ne is álmodjanak a NATO-tagságról.

Legfeljebb majd megkérdezik megint a Gulyást, milyen a diktatúra ideháza. De természetesen van másik lehetőség is. Például az, hogy elkezdenek tisztességesen viselkedni. Attól, hogy svédek, még megtehetik. Nem lehetetlen, csak egy kis jó szándék meg becsület kell hozzá.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló